6 Απριλίου 2014

Γιατί δεν Εκκλησιαζόμαστε;

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Ορθόδοξη πίστη

Ο Χριστός δεν έχει την ανάγκη μας, αλλά εμείς έχουμε τη δική Του.

Παράλληλα όμως γεννάται το ακόλουθο ερώτημα, γιατί δεν εκκλησιαζόμαστε;

Τι είναι αυτό που μας κάνει να χαλαρώνουμε.

Πράγματι είναι θλιβερό να βλέπουμε ερειπωμένους ναούς από την απουσία των μελών της εκκλησίας.

Μέλη της, με τη σφραγίδα της δωρεάς του Αγίου Πνεύματος να χαλαρώνουμε σε τέτοιο βαθμό!

Ενώ στα υλικά αγαθά της εφήμερης ζωής κατορθώνουμε τα ακατόρθωτα.

Σε χορούς και διασκεδάσεις τρέχουμε με ιδιαίτερη επιθυμία, αλλά και ότι «σκουπίδι» αιωρείται στη πορεία μας, το κυνηγάμε κολλώντας σαν στρείδι πάνω του.

Απολαμβάνουμε τις αισχρολογίες και απαράδεκτες εικόνες των ηθοποιών, ευτελή τραγούδια και άλλες ανάλογες παροχές υπηρεσιών χωρίς καν να βαρυγκωμούμε.

Ενώ όταν μιλάει ο Θεός, τότε αδιαφορούμε με το να χασμουριόμαστε, να ξυνόμαστε, να ζαλιζόμαστε και άλλα ανάλογα φαινόμενα.

Παρατηρείται επίσης σε γήπεδα και ιπποδρόμους, μολονότι δεν υπάρχει στέγη ώστε να παρέχεται η ανάλογη προστασία από κρύο, ζέστη και βροχή, τρέχουμε με ιδιαίτερο μεράκι και πάθος….

Ενώ όταν πρόκειται να προσέλθουμε στην εκκλησία, τότε όλα μας φαίνονται δύσκολα.

Οι Μάρτυρες της Εκκλησίας μας έχυσαν το αίμα τους για την Αλήθεια και θυσίασαν τη ζωή τους για το Χριστό, σε αντίθεση με μας που συνεχίζουμε με αμείωτους ρυθμούς να αναζητούμε αδικαιολόγητες δικαιολογίες…..

Ο Κύριος από την Αγάπη Του για μας, κατέβηκε στη γη, πέθανε για χάρη μας, και συνεχίζει κάθε Κυριακή να στέκεται στην πόρτα του ναού, να μας καλεί με αλλεπάλληλα χαρμόσυνα κτυπήματα της καμπάνας, ενώ εμείς για μια ακόμη φορά συνεχίζουμε να παραμένουμε παγεροί και αδιάφοροι….

Κι αν κάποτε μας ενοχλήσει για λίγο η συνείδησή μας, τότε πηγαίνουμε με αργούς και νωχελικούς ρυθμούς προς το τέλος της Θείας Λειτουργίας μη βλέποντας την ώρα πότε θα τελειώσει…

Ενώ σε άλλα κοινωνικά γεγονότα όπως το θέατρο, τον κινηματογράφο, το γήπεδο, τις δεξιώσεις και άλλα πολλά κοσμικά γεγονότα, πηγαίνουμε όχι μόνο από την έναρξή τους, αλλά αρκετή ώρα πιο πριν.

Γιατί άραγε…..;

Δυστυχώς, θυσιαζόμαστε για τα πρόχειρα και εφήμερα πράγματα της ζωής μας, ενώ για την ουσία της ζωής, την αιωνιότητα της ψυχής μας, δεν κάνουμε απολύτως τίποτε!

Είναι καιρός πλέον να συνειδητοποιήσουμε την πραγματικότητα της ζωής και

ποτέ δεν είναι αργά να αναζητήσουμε το δρόμο για τη σωτηρία της ψυχής μας.

Και όμως, ποτέ δεν είναι αργά, είναι καιρός να οργανωθούμε σύμφωνα με το θέλημά Του και παράλληλα να πάμε στη Εκκλησία, για να δούμε το διάβολο να νικιέται, τον Άγιο να Νικάει, το Θεό να Δοξάζεται και την Εκκλησία μας να Θριαμβεύει!

Πηγή: lllazaros.blogspot.gr